

SCHOONHEID EN VERVAL

25 mei tot en met 29 juni 2024

Kunsthuis Waterland | Peperstraat 36 | Purmerend

Ans van den Hurk

Het Allerdaagse

Ans werkt met materialen uit haar omgeving en laat zich hierdoor inspireren. Ze heeft een eigen beeldtaal en kijkt daarbij naar de schoonheid en puurheid van de materialen, experimenteert daarmee, en gaandeweg ontstaan de bijzondere werken. Haar intuïtie en levensgedachten komen hierin tot uiting.

Het beeld 'Het-Allerdaagse' geeft dagelijkse dingen op een geheel andere wijze weer. Niets is wat het lijkt.

www.ansvandenhurk.nl

Het-Allerdaagse

Caroline Diepstraten

De schoonheid van dingen/planten die langzaam ten gronde gaan en tegelijkertijd herbouwd/herschapen worden door weer en wind, door gebruik en ineenstorting, fascineert mij.

Verval kan een eeuwigheidswaarde krijgen en ontworstelt zich zo aan de vergankelijkheid die de basis van het kunstwerk vormt; een intrigerende paradox die eveneens ook heel poëtisch is.

www.carolinediepstraten.nl

Kool

Fleur van den Berg

"Mijn werk gaat over macht en onmacht,
verbondenheid en vervreemding,
krachten kwetsbaarheid. "

In de beelden van Van den Berg gaat het niet alleen
om schoonheid en verval in visuele zin.

Zij toont een lichaam bedekt met witte vleugels op
een zwart gebrande tafel. Tussen de vleugels zijn
witte handen te zien. Er is een zogenaamd 'leeghoofd'
van glanzend doorschijnend glas, met een soort
melkwegstelsel binnenin, het heeft slechts oren. Een
vrouwenlichaam lijkt te vervliegen. Niet alles is wat
het lijkt.

www.fleurvandenbergh.nl

Leeghoofd

Gonda van der Zwaag

Bestaande, vooral organische, materialen assembleren tot kunstwerken die heel klein maar ook 12 meter hoog kunnen zijn. Gonda maakt beelden van materialen die zij om zich heen verzamelt, zoals horens, takken, botten, skeletjes, schelpen en veren. De beelden roepen associaties op met verre culturen en mystieke rituelen, doch geven geen invulling en geen antwoord. Ze blijven associatief en leven een eigen leven. De vergankelijkheid en de schoonheid van de dood zijn zichtbaar.

www.gondavanderzwaag.nl

Imke Beek

Met haar objecten en installaties reflecteert Imke Beek op natuurprocessen.

Zij zoomt zowel in op microniveau als op de grotere cycli van de natuur, die soms associaties kunnen oproepen bij de beschouwer, die ver van het oorspronkelijke thema af staan.

Zoals de natuurlijke cyclus haar verwondering oproept, zo wil zij met haar organische vormen eenzelfde verwondering bij de beschouwer bewerkstelligen.

Zij combineert materialen als gaas, ijzerdraad en takken met vele lagen gelijmd papier, dat als een huid de natuurlijke huidlagen zeer nabij benadert.

Natuurlijke structuren, zich herhalende vormen die ontstaan en vergaan en constant in verandering zijn, vormen een onuitputtelijke bron van inspiratie.

www.imkebeek.nl

Kiemen

Johan Sietzema

In het dorp Tufia op de Canarische Eilanden hadden bewoners hun woningen netjes gerestaureerd met modern beton. De autoriteiten bepaalden, dat het beton authentiek moest zijn. Zoals dit bij de originele bouw werd toegepast. Een natuur die bouwt.

Het verzamelen, registreren, stapelen van aard-zandlagen, zoals dit eigenlijk overal in de natuur plaatsvindt.

Het proces is het werk, het kunstwerk. Het resultaat, wat overblijft. Nog zichtbaar, de registraties, vondsten, schetsen, proeven, modellen en aantekeningen.

Johan Sietzema werkt met leembouw, fits- en vlechttechnieken, restauratie en reconstructie technieken, biologische bouwtechnieken, vaak in samenwerking met de lokale bevolking en scholen. Een nieuw zoeken, graven, zwoegen om deze te veroveren. Het zoeken naar een kunstwerk. Het proces lezen als een doorbladeren van de lagen zand als de bladzijden van een boek. En deze tijdelijk tot leven brengen.

Johan Sietzema, landschapskunstenaar
www.johansietzema.nl

Fragilidad de nuestras obras

John Sikking

Maakbaar, dierbaar

In mijn werk doe ik de schepping nog eens dunnetjes over. Niet om haar naar de kroon te steken, maar meer provisorisch, op een houtje-touwtje manier. Ik stel me dan een schepper voor als timmerman, wever, naaier, knutselaar en improvisator.

Hoe zal de wereld er dan uitzien. Minder imposant en perfect misschien, maar vervuld van mededogen en gevoel voor detail.

En daar staan ze dan in al hun kwetsbaarheid. Laten we ook hen bekijken met het zelfde mededogen.

www.johnsikking.com

Adam en Eva later

Joke Zaal

Ik heb mij voor mijn ruimtelijke vanitas-stillevens laten inspireren door zeventiende-eeuwse schilderijen, waar het thema de vergankelijkheid is:

"Memento mori: gedenk te sterven".

In tegenstelling tot de oude schilderijen moet mijn werk de toeschouwer juist niet aansporen zijn aardse leven geheel af te stemmen op een eeuwig leven na de dood, maar uit dit aardse leven te halen wat er in zit, want met de dood is het afgelopen.

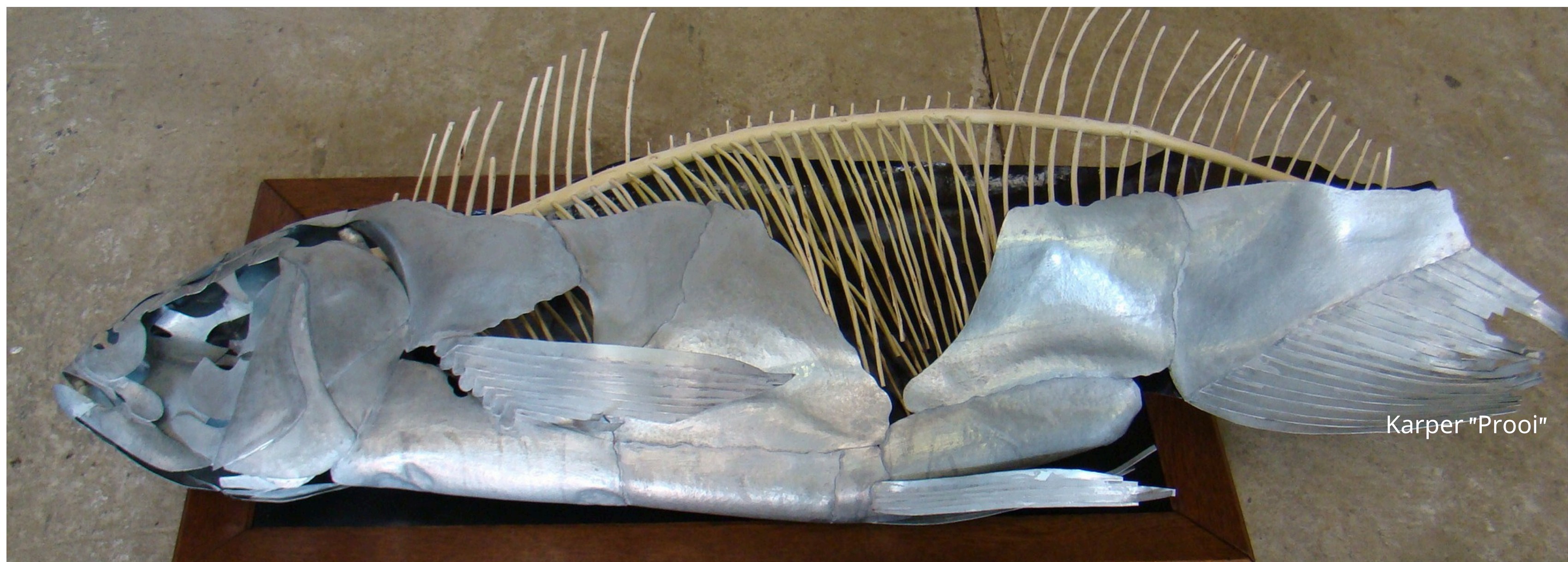
"Memento vivere, mors vanitas est!"

(vergeet niet te leven, de dood is ledigheid!)

Die Vanitas stillevenswaren in de 17e eeuw een schildersthema.

Mijn werk is ruimtelijk.

www.jokezaalbeeldendkunstenaar.com

Karper "Prooi"

Karen Santen

Het denken in hokjes

Karen Santen benadrukt in de sculpturen en installaties van gebakken klei de kracht en de oorsprong van deze materie.

Kennismaking met allerlei landschappen, de zon, de wind, de aarde, het licht, verval, worden in haar dromen een onderdeel van haarzelf en zo gevormd tot monumentale beelden.

www.karensanten.com

Het denken in hokjes

Leen Kessels

De schoonheid van de dieperliggende wetmatigheid die in alles aanwezig is heeft een zuigende, hypnotiserende werking op me. Ik wil erachter kijken, me ermee verbinden, er één mee worden. Ik ben nieuwsgierig, onderzoek en speel. De vaak verborgen ordening waarmee de natuur is opgebouwd (en weer word afgebroken!), de structuren van beweging-, groei- en transformatieprocessen in water, lucht, mineralen, planten en dieren. Hoe en waar en volgens welke principes gebeurt verandering? Is er een plan?

Diep in mezelf herkenning.

In steen vind ik een eerlijke en geduldige spiegel waarmee ik de heimwee zicht- en tastbaar maak. De processen buiten mij weerspiegelen de wereld in mij.

Zo binnen zo buiten.

www.leenkessels.nl

Hello Penone!

Leni van den Band

We leven in een ongelooflijk snel veranderende wereld. Veel ontwikkelingen baren me zorgen. De opkomst van AI, nanocomputer, populisme, arm/rijk, religie, klimaat en machtswellustelingen; om er een paar te noemen. Al deze items zorgen voor conflicten waarin vaak de minst bedeeden de klos zijn. Maar ook het cultureel erfgoed! De tijd heeft ons geleerd dat de mens opbouwt en afbreekt, opbouwt en afbreekt.

Het gaat al eeuwen zo. Maar mijn hart breekt keer op keer als je de verhalen van de verslaggevers leest en ziet die verslag doen uit een oorlogsgebied.

www.lenivandenband.nl

Louis Niënhuis

Het beeld "Memory" is ontstaan n.a.v. het idee dat een boom na te zijn geveld nog blijft bestaan. Zij leeft voort in industriële toepassingen.

Echter het op grote schaal ontginnen van bossen leidt tot ecologische rampen en verval van de natuur

De restmaterialen van de boom in contrast met de blokjes hout die ik in één beeld heb verwerkt doen herinneren aan een boom. De productie en het verval worden hiermee in het beeld "Memory" weergegeven.

www.louisnienhuis.nl

Memory

Mieke de Waal

'Ontrafeling' is geïnspireerd door Wilhelm Röntgen, die ontdekte hoe je onder de huid kunt kijken zonder iemand open te maken.

De vorm van het meisjesjurkje verwijst naar het nichtje dat de Röntgens hadden geadopteerd. Het jonge meisje volgde nauwlettend haar oom die altijd zijn camera met donkere doek bij zich had. Hij ontrafelde zo zowel de raadselen onder de huid als die in de omringende natuur.

www.miekedewaal.com

Ontrafeling

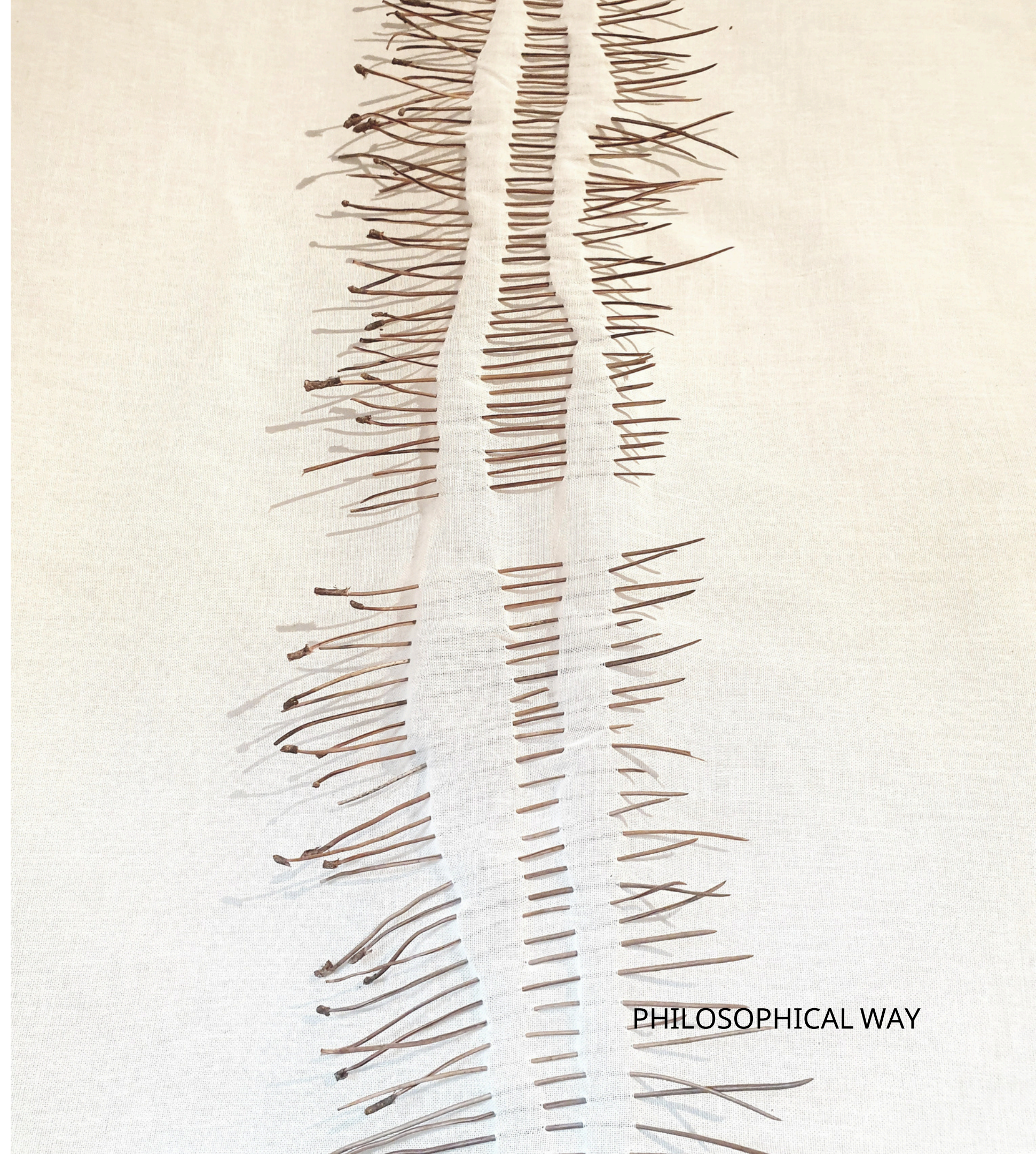
Ninette Koning

IN BETWEEN (op de voorpagina) en PHILOSOPHICAL WAY

Twee kunstwerken die de cyclus van schoonheid en verval omarmen, verwerkt in textiel en met de vergankelijke pracht van afgevalen dennennaalden.

Met elke steek wordt het verhaal verteld van groei, ritme, en uiteindelijk, de schoonheid van het verval dat ons eraan herinnert dat niets voor altijd blijft. Het is een eerbetoon aan de tijdelijkheid van ons bestaan.

www.ninettekoning.nl

Roland de Jong Orlando

In mijn werk richt ik me op geometrisch-abstracte vormen. De constructies die ik maak zijn uit delen opgebouwd om harmonie en ritme te creëren: eenheid in veelheid. In mijn sculptuur "Chaostheorie 2.0" gaat het om orde en chaos, oftewel schoonheid en verval: de uit een grote hoeveelheid stukjes hout opgebouwde bolvormen tonen een tijdelijke balans, met een hint naar verval.

Instagram: [dutch.sculptor](#)

Facebook: [rolanddejongorlando](#)

Chaostheorie 2.0

Wikje Schoon

Happily ever after

In de prille liefde slijt gewoonte en ergernis.
De jeugdige schoonheid zakt uit in kreukels en rimpels.
Het verval van zowel het lichaam als de liefde.

www.wikje.com

Happily ever after

Wilma Bosland

Ik voerde dit project in **2013** uit in de tuin van galerie de Witte Voet.

Ik bouwde een beeld van gedraaide lappen klei, zoals ik mijn werk destijds opbouwde, de lappen klei was eigenlijk mijn materiaal. Ik liet het achter als foto 1. In enkele weken tijd wisselenden alle weertypes elkaar af. Eerst extreme zon, daarna keiharde regens. In enkele weken vond ik het terug zoals in de laatste foto.

Mijn zus zette the making of sleep-in beauty op video. Ik poste in **2013** alle foto's die ik bijna dagelijks maakte op Facebook.

www.wilmabosland.nl

Foto 1

Foto 2

kunsthuis *water* **land**

**Peperstraat 36 | 1441 BJ Purmerend
woensdag t/m zaterdag | 12:00 - 17:00 uur**

www.kunsthuiswaterland.nl

info@kunsthuiswaterland.nl

0299 422605